

ת"פ 57201/05/15 - מדינת ישראל נגד סברי עטיה

בית משפט השלום בנצרת

28 יוני 2016

ת"פ 57201-05-15 מדינת ישראל נ' עטיה

לפני כבוד השופט אדריס נעמן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם

סברי עטיה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ליטל אסס - חזי

ב"כ הנאשם - עו"ד מארון אבו נסאר

הנאשם - בעצמו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **נהיגה פוחזת ברכב** (עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, להלן: "חוק העונשין") ו**דרישה באיומים של רכוש** (עבירה לפי סעיף 404 רישא לחוק).

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 24/5/15 בשעה 03:00 לערך, נסעו שני בחורים (להלן: "**המתלוננים**") ברכבם מסוג יונדאי בכביש שבין מושב מולדת לטבריה. במהלך הנסיעה הבחינו ברכב מסוג פורד ובו הנאשם, כשהוא נוסע מאחוריהם במהירות מופרזת, עוקף אותם במהירות ולאחר מכן מאט בפתאומיות ומאלץ אותם לעצור, על מנת שלא להתנגש בו. הדבר חזר על עצמו מספר פעמים, כאשר באחת מהן, ליד הכניסה לקיבוץ רמת צבי, עקף הנאשם את המתלוננים ועצר לפנייהם וחסם את דרכם. המתלוננים חששו לביטחונם ולכן ביצעו פניית פרסה בחזרה לכיוון הקיבוץ, אלא שהנאשם עשה כמוהם והמשיך לנסוע אחריהם. המתלוננים דיווחו למשטרה על האירוע וביקשו עזרה, אולם בינתיים שב הנאשם ועקף אותם ואילץ אותם לעצור את רכבם. או אז עשה הנאשם פניית פרסה וכאשר הוא עוצר במקביל לרכבם צעק על המתלוננים כי הם "עושים לו פוזות" ואף איים עליהם באומרו: "אני אפוצץ אתכם, אני לא אתן לכם לצאת מפה". המתלוננים ניסו לדבר על ליבו ולאחר חילופי דברים נסעו מהמקום, תוך שהם סבורים כי הנאשם הניח להם לנפשם. אלא שכעבור זמן קצר התברר כי הנאשם ממשיך לרדוף אחריהם לתוך הקיבוץ, ושוב עצרו את רכבם ולידם עצר הנאשם. הנ"ל דרש מהם להוציא את תכולת כיסיהם וצעק עליהם בצורה מאיימת, והם

בתגובה נתנו לו ₪ 100 ונמלטו מהמקום בנסיעה מהירה. הנאשם המשיך לרדוף אחריהם עד אשר הגיעו לשער נעול ונאלצו לעצור. בשלב זה עזב אחד המתלוננים את הרכב ונס על נפשו להסתתר באחד מבתי הקיבוץ, ובינתיים דרש הנאשם מהמתלונן השני לתת לו את כל תכולת כיסיו. המתלונן אמר לנאשם כי אין בידיו דבר למעט הפלאפון שלו, והנאשם לקח את הפלאפון (מסוג אייפון 6) מידי, ונסע מהמקום בפראות. בהמשך איבד שליטה על הרכב, סטה מהכביש והתדרדר לתעלת מים. משנכשלו ניסיונותיו לחלץ את הרכב, נטש אותו ועזב את המקום.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי ישמע טיעון פתוח לעניין העונש לאחר קבלת תסקיר מבחן (מפאת גילו של הנאשם). עוד הסכימו כי תערך בעניינו חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, הגם שהמאשימה הדגישה כי עמדתה למאסר בפועל.

4. תסקיר מיום 20/4/16 שיקלל את כל המידע הרלוונטי אודות הנאשם (בן 21, רווק) ובא כדי המסקנה שאינו יכול לקבוע את רמת המסוכנות העתידית ואינו יכול להמליץ על חלופות ענישה או על שיקום.

השירות התרשם כי הנאשם לוקח אחריות פורמאלית בלבד על מעשיו ומשליך חלק ממנה על המתלוננים, שלדבריו התגרו בו קודם לכן באופן שגרם לו להתעצבן ולאבד את העשתונות. הנאשם לא הצליח להסביר את מניעיו, לא היה מודע לתהליכים שהביאו אותו להתנהלותו הבעייתית, התקשה לערוך התבוננות אישית ולא התחבר לחומרת מעשיו ולעובדה כי הפחיד ופגע במתלוננים. בדומה הצהיר כי יהיה מוכן לקחת חלק בהליך טיפולי אם זה יסייע להקל בעונשו, אך לא התחבר לצורך בקבלת עזרה, משלא חווה כל בעייתיות המצריכה לשיטתו טיפול או ייעוץ. בצד כל אלה הציג פסאדה מתפקדת, רגועה ובעלת שליטה עצמית מותאמת. שירות המבחן התרשם מפער בין תפיסותיו של הנאשם את עצמו ובין חומרת המעשים המיוחסים לו, והעריך כי מדובר בצעיר המצוי בעיצומו של תהליך ההתבגרות, מתקשה בוויסות דחפיו ונוטה להגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני בסיטואציות של כעס. בנוסף התרשם השירות מפער בין עברו הנקי של הנאשם ובין חומרת העבירות והתייחסות הנאשם אליהן, ועל כן התקשה להעריך את רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

השירות העריך כי בנסיבות אלו יתקשה הנאשם להפיק תועלת מהליך טיפולי, ונמנע כאמור מלהמליץ על חלופות עונשיות או על שיקום.

5. חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות מצאה את הנאשם כשיר לבצע את עונשו בדרך זו והמליצה כי יוצב במרכז קהילתי בבית שאן.

טענות הצדדים

6. תחילה הגיש ב"כ המאשימה ראיות לעניין העונש: הקלטת שיחות של המתלוננים למוקד 100 של המשטרה, ותמונות מזירת האירוע.

בהקלטת השיחה הראשונה למוקד - שיחה אשר נמשכה כ-10 דקות - מדווחים המתלוננים על רכב ה"משחק" איתם בכביש ובין היתר עוקף אותם וחוסם אותם. במהלך השיחה נשמע המרדף כולו, הכולל עצירות של המתלוננים; חילופי

דברים ביניהם ובין הנאשם; התנצלויות רבות של המתלוננים בפני הנאשם ובקשות כי יניח להם; חילופי דברים מבוהלים בינם ובין עצמם; ותחנונים בפני המוקד שזרז את שליחת הניידת למקום. גם תגובותיהם לדרישותיו של הנאשם למסור לידיו את מה שיש להם, מתועדות. בשיחה נשמעים השניים לחוצים, מבוהלים, וניכר כי הם מוכנים לעשות הכל על מנת שהנאשם יניח להם לנפשם (לרבות מסירת כסף ופלאפון).

בהמשך מתועדות שתי שיחות נוספות מהן עולה כי **הבהלה התחלפה בהיסטריה**, ובהן נשמע המתלונן שברח מהרכב והתחבא באחד מבתי הקיבוץ, כשהוא על סף בכי, מבוהל ואחוז פאניקה. השיחות מסתיימות בחבירת הניידת למתלוננים, ובהקלה הרבה שנשמעת בקולו של המתלונן.

7. בפתח הטיעונים לעונש פירט ב"כ המאשימה את חומרת המעשים ופגיעתם בערכים המוגנים: הזכות לפרטיות, לכבוד, לחירות אישית ולשלמות הגוף (ביחס לעבירת דרישת הרכוש באיומים); והשמירה על חיי העוברים והשבים ועל כלל המשתמשים בדרך (ביחס לעבירת התעבורה). חומרה יתרה ייחס להתמשכות מעשיו של הנאשם ולרדיפתו את המתלוננים פעם אחר פעם, כאשר אינו מנצל את אינספור ההזדמנויות שהיו לו כדי להניח להם לנפשם. בדומה דרש מהם בשתי הזדמנויות שונות שיימסרו לידיו את תכולת כיסיהם, והכל תוך התנהגות מטילת אימה. אשר לנזקים שנגרמו קבע כי מדובר בנזקים משמעותיים - הן כלכליים והן נפשיים - כאשר רק בנס לא נגרם נזק גדול יותר שכלל פגיעות בגוף. בהתאם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשים, וכי יש להטיל על הנאשם ענישה מן הרף הבינוני בצירוף מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי. כך בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי מחד, ומנגד בחומרת העבירות ונסיבותיהם ובהתרשמות שירות המבחן בדבר לקיחת אחריות פורמאלית בלבד והעדר אינדיקציה לתועלת מהליך טיפולי בשלב זה.

8. מנגד טען הסנגור כי טיעוני המאשימה ומתחם הענישה שהוצע מתאימים למקרים קיצוניים ביותר בהם נגרמו בפועל נזקים אדירים, ולא למקרה שבנדון. בענייננו, ומבלי להקל ראש במעשים, טען כי אין מדובר בעברין מועד כי אם במי שקיבל רישיון זמן מועט לפני ביצוע העבירות, התלהב ועשה טעות, אשר בסופו של יום לא גרמה נזקים כלכליים משמעותיים למתלוננים, כי אם לו עצמו. לאחר מעשה התחרט הנאשם, הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות בבית המשפט וכן מול שירות המבחן (בעניין זה תהה הסנגור כיצד ניתן להביע חרטה ולקחת אחריות, אם לא באופן מילולי כפי שעשה הנאשם, ועוד תהה האם היה עליו "לנשק למתלוננים את הרגליים", כלשונו).

עוד הדגיש כי שירות המבחן בעצמו לא התרשם שמדובר בעברין בעל דפוסים שליליים, כי אם בבחור צעיר ללא עבר פלילי שטרם סיים לגבש את זהותו. לבסוף ביקש להביא בחשבון גם את הנסיבות המשפחתיות המורכבות, כאשר הנאשם הינו נדבך עיקרי בפרנסת המשפחה, היות שאביו מובטל ואמו חולת סרטן. לפיכך ביקש שלא לשלוח את הנאשם למאסר בפועל, ובין היתר כדי שלא יתערה בחברה העבריינית שיפגוש, ויתדרדר בעצמו.

דין

9. כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

10. אשר **לחומרת העבירות ולפגיעתן בערכים המוגנים** דומה כי אין מחלוקת. עבירות תעבורה מסכנות מעצם טבען את כלל המשתמשים בדרך ועלולות לפגוע בשלומם ובשלמות גופם. עבירות אלה הפכו כבר מזמן למכת מדינה, ומסכנות באופן יום יומי את שלומו של הציבור.

עבירות הדרישה באיומים מכוונות להגן על זכותו של הפרט לשמירת קניינו ושלוות נפשו, כמו גם על הסדר הציבורי. שילוב העבירות יחד מוביל לפגיעה ממשית ורצינית בסדרי החברה, שכן במעשים מסוג זה יש כדי להפר את תחושת הביטחון האישית של הציבור ולהוביל ליצירת תחושה של ניכור ופחד.

11. חומרה יתרה נלמדת **מנסיבות ביצוע העבירה**, כאשר הנאשם - ללא מניע או הסבר המתקבלים על הדעת - רדף אחרי המתלוננים ברכבו, עקף אותם בפראות ועצר לפנייהם באופן שאילץ אותם לעצור, **ועשה כן שוב ושוב** (ושוב ושוב), גם אחרי שהשניים וויתרו על יעד נסיעתם ושובו על עקבותיהם, וגם לאחר שהתנצלו בפניו פעמים רבות (על לא עוול בכפם וללא כל טענה ספציפית מצדו). במעשיו אלה המשיך גם לאחר שהמתלוננים ניסו לדבר על ליבו, ובעזות מצח אף נכנס אחריהם לשטח מיושב (קיבוץ רמת צבי). בתוך כך נהג במתלוננים בדרך בריונית בכל אחת מהפעמים בהן נוצר ביניהם קשר מילולי, כאשר פעמיים דרש מהם שימסרו לו את תכולת כיסיהם, ולא היסס לקחת מהם כסף מזומן ופלאפון. במעשיו הטיל הנאשם אימה ופחד על המתלוננים, כפי שניתן לשמוע משיחותיהם למוקד המשטרה וכפי שניתן ללמוד ממנוסתו של אחד מהם מהרכב, תוך נטישת חברו מאחור.

הנאשם לא ויתר ולא נסוג למרות ההזדמנויות הרבות שהיו לו לעשות כן (שכן האירוע ארך דקות ארוכות כפי העולה מתיעוד השיחות למוקד), ולא רק זאת אלא שמעשיו הסלימו מרגע לרגע, תוך שנראה כי הוא שואב כוח מפחדם ההולך וגובר של המתלוננים.

המתואר עולה כדי **התנהגות בריונית ושלוות רסן**, שהיוותה סכנה של ממש למתלוננים עצמם ולכלל הציבור, ולראייה כי הסתיימה באובדן שליטה של הנאשם על רכבו והתדרדרות לתעלה.

בנוסף, אין מחלוקת כי מעשיו של הנאשם גרמו לנזק בפועל, הן רכושי והן נפשי, כאשר אין צורך במומחיות מיוחדת כדי לדעת שצעירים המותקפים/נרדפים/נסחטים בשעת לילה מאוחרת במקום ציבורי ואינם מצליחים להיחלץ מהבריון האורב להם, חווים טראומה מסוימת שבעקבותיה נוצרת מועקה. מועקה זו באה לידי ביטוי בצורה ברורה בקלטות השיחות שערכו המתלוננים למוקד המשטרה. זאת ועוד, העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק גופני ממעשיו של הנאשם אינה מפחיתה מהנזק הפוטנציאלי שנלווה אליהם, ואשר יכול היה להיות רחב הרבה יותר.

כאן המקום להדגיש כי כל טענה בדבר הנזק הכלכלי הגדול יותר שנגרם לנאשם **כתוצאת מעשיו שלו**, מוטב הייתה שלא נשמעה.

עם זאת נראה כי למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן לא קדם תכנון מראש.

12. עולה איפוא כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה**, לאחר שהתאפיינה בעזות מצח ובריונות לשמה, ולאחר שכללה מרדף ארוך על הכבישים (לרבות עקיפות ונסיעה בנתיב הנגדי) ושני מקרים של דרישת נכס באיומים,

שיצאו לפועל הלכה למעשה.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בעבירות שעניינן דרישת נכס באיומים הושם דגש על רכיב ההרתעה והוטלו עונשים מוחשיים. ויפים הדברים שנאמרו (בשינויים המחויבים) בע"פ 1938/13 **גרבאן נ' מדינת ישראל** מיום 27/2/14, "נבו":

"העבירות בהן הורשע המערער - דרישת נכס באיומים ואחזקת סכין שלא כדין - הן קשות. **לרוב הן מכוונות כלפי אנשים תמימים** ההולכים להם ברחובה של עיר, או כאלה העובדים לפרנסתם. **באמצעות הטלת אימה ופחד** גוזלים אותם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעליהם, שעמלו קשה להשגתם. לפעמים הקורבנות נבחרו בצורה שרירותית ולפעמים במכוון בשל ההנחה שקבוצות אלה או אחרות קלות יותר לניצול. המשותף הוא שהקורבנות "תרמו" לבחירתם בכך שהעזו לצאת מבתיהם ולהתייצב במרחב הציבורי כמטיילים, כעוברי דרך או כעובדים לפרנסתם במקום פתוח לציבור. **בית המשפט מחויב להגן על הקורבנות ולהטיל ענישה מרתיעה שתסייע במיגור תופעה מעין זו**" (ההדגשות אינן במקור).

פסיקה דומה ניתן למצוא גם ככל שהדבר נוגע לעבירות תעבורה, גם שם הושם דגש על סיכון שלומם של אנשים תמימים במרחב הציבורי; על הפיכת התנהגות זו למכת מדינה; ועל הצורך בהרתעה מוגברת (וראו, בשינויים המחויבים ת"פ (מחוזי-באר שבע) 20633-09-11 **מדינת ישראל נ' אבו כף** מיום 16/2/12 והפסיקה המצוטטת שם).

14. סקירת הענישה לגופו של עניין העלתה כי כאשר מדובר בעבירות של דרישת נכס באיומים - לבד או בצירוף עבירות נלוות - מוטלים בדרך כלל עונשי מאסר בפועל:

בת"פ (מחוזי-באר שבע) 3966-04-15 **מדינת ישראל נ' אלאעסם** מיום 1/2/16 נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-14 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה יחידה של דרישת נכס באיומים, על ידי צעיר שסבר כי מעסיקו באותה עת שילם לו פחות ממה שהגיע לו ואיים לגרום נזק לשלד ביתו (שהיה במהלך בנייה) באמצעות פטיש. על הנאשם - נעדר עבר פלילי - הוטלו 6 חודשי עבודות שירות. וראו הפסיקה המפורטת שם.

בת"פ (שלום-כפר סבא) 24904-03-12 **מדינת ישראל נ' עיראקי** מיום 30/12/12 נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיבוצע בעבודות שירות ו-18 חודשים בפועל ביחס לעבירה יחידה של דרישת נכס באיומים. על הנאשם - אשר נכנס ל"צ'ינג" ודרש שיתנו לו כסף תוך שהוא מראה את תכולת תיקו שכללה אקדח מפלסטיק - הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לעברו הפלילי המכביד ולהתמכרותו לאלכוהול.

בת"פ (שלום-רחובות) 36304-04-13 **מדינת ישראל נ' צ'קול** מיום 30/12/13 נקבע מתחם דומה (6-18), בגין עבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה, כאשר הנאשם שם דרש כסף מאמו ותקף אותה (חסם את פיה בידיו ודחף אותה על המיטה עד שהצליחה להימלט). על הנאשם, בעל עבר פלילי, שלא הבין את חומרת מעשיו והטיל את האחריות לאירוע על אמו, הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל.

גם בת"פ (שלום-ראשון לציון) 45350-07-14 **מדינת ישראל נ' אלימלך** מיום 20/11/14 נקבע מתחם הנע בין 6

עמוד 5

18-ל חודשים בפועל, בגין עבירה של דרישת נכס באיומים. במקרה הנזכר ניגש הנאשם לכספרית בבנק ומסר לידיה פתק בו הוא דורש ממנה כסף, אלא שהנ"ל הגיבה בצרחה והנאשם נס על נפשו. על הנאשם - צעיר שעברו אינו מכביד ואשר בית המשפט התרשם כי מעשיו נבעו מאופיו הילדותי והבלתי בשל - הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירה של נהיגה פוחזת, בת"פ (שלום-כפר סבא) 68239-12-14 **מדינת ישראל נ' חדד** מיום 5/4/16 נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ובין 12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר. על הנאשם הוטל מאסר מותנה תוך התחשבות בהמלצות שירות המבחן ובשל עבר ישן ולא מכביד.

בת"פ (שלום-רחובות) 5084-05-14 **מדינת ישראל נ' יהודה** מיום 19/10/14 נקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ובין 8 חודשים בפועל בגין עבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר. על הנאשם, בעל עבר פלילי ותעבורתי, הוטלו 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

בעפ"ת (מחוזי-ירושלים) 60631-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו סנד** מיום 5/2/14 התקבל ערעור על קולת העונש שנגזר בבית המשפט קמא בגין עבירות של נהיגה פוחזת והכשלת שוטר, ונקבע מתחם מתוקן של 3-24 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בקיומו של עבר פלילי ותעבורתי. בסופו של יום הוטל עונש מאסר בן 5 חודשים, בצירוף עונשים נלווים. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה (רע"פ 1454/14 **אבו סנד נ' מדינת ישראל** מיום 26/2/14).

מתחם זהה (3-24) נקבע בת"פ (שלום-נתניה) 53269-09-12 **מדינת ישראל נ' שגיר** מיום 31/3/14, בגין עבירות של הפרעה לשוטר, נהיגה פוחזת ונהיגה בקלות ראש.

בת"פ (שלום-רחובות) 18542-10-14 **מדינת ישראל נ' טמסה** מיום 26/1/15 הוטלו (במסגרת הסדר) 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים על נאשם שהורשע בעבירות של הפרעה לשוטר, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא ביטוח, וחבלה במזיד ברכב. בחשבון הובא עברו התעבורתי והעדך עבר פלילי נוסף.

בע"פ (מחוזי-באר שבע) 17303-03-10 **אבו מחרב נ' מדינת ישראל** מיום 28/4/10 הושאר על כנו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם ללא עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר.

(פורסמו ב"נבו"/"נט המשפט").

15. הנה כי כן, ובהתחשב במכלול הפרמטרים שפורטו לעיל, אני סבור כי **מתחם העונש ההולם** בענייננו, בגין האירוע שכלל נהיגה פוחזת ודרישת נכס באיומים, נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון ורכיב כספי.

16. בשלב הבא, ובהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם ענישה זה, בהתאם למכלול **הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה** ובכלל זה את הנסיבות הקשורות בשיקום, אשר קיבלו מעמד מרכזי במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין.

17. הנאשם הנו רווק בן 21, ואין לחובתו הרשעות פליליות קודמות. עם זאת עומדת לחובתו הרשעה תעבורתית בגין הסעת נוסעים ללא מלווה בהיותו נהג צעיר, כאשר מועד ביצוע העבירה מלמד שתיק תעבורה זה היה עומד ותלוי כנגדו בשעה שביצע את המעשים נשוא התיק שבפני. רוצה לומר, כי עצם פתיחתו והתנהלותו של תיק תעבורתי במקביל, לא הרתיעו את הנאשם ולא גרמו לו לחשב ביתר זהירות את התנהלותו ואת מעשיו.

18. האמור מתיישב עם הערכת שירות המבחן כי מדובר במי שאינו מבין לעומק את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, ואף אינו סבור כי יש בהתנהגותו אלמנטים הדרושים שינוי וטיפול.

בתוך כך יש להתייחס בכובד ראש להמלצות שירות המבחן, אשר נסמכו על התרשמות ישירה מהנאשם ובין היתר על לקיחת אחריות פורמאלית בלבד והסכמה לקחת חלק בטיפול בתנאי שהדבר יקל בעונשו. עולה איפוא כי לא רק שלא קיימת בשלב הזה כל אינדיקציה לשיקום, אלא שאף לא קיימת הפנמה בסיסית בדבר חומרת העבירות ובדבר אחריותו של הנאשם לביצוען.

לפיכך לא מצאתי לסטות ממתחם הענישה שנקבע לעיל.

19. לזכות הנאשם יזקפו התיקון שנערך בכתב האישום, הודאתו בו והחיסכון בזמן שיפוטי.

סיכום והכרעה

20. לאחר סיכום המקובץ ובהתחשב בכלל הנסיבות הרלוונטיות בתיק שבנדון - חומרת המעשים ונסיבות ביצועם (לרבות התמשכותם והסלמתם "תוך כדי תנועה"), נסיבותיו האישיות של הנאשם והערכות/המלצות שירות המבחן, כמו גם שיקולים נוספים כגון הרתעה ואינטרס הציבור - לא שוכנעתי כי יש לסטות ממתחם הענישה הראוי.

21. עוד אני סבור - **וזאת רק משום גילו הצעיר של הנאשם והעדר הרשעות פליליות קודמות** - כי עניינו מצוי ברף הבינוני-תחתון של המתחם, שאחרת לא הייתה כל סיבה נראית לעין שלא למצות עמו את הדין עד תום. ישוב ויודגש כי מעשים כגון מעשיו של הנאשם, המשלבים בריונות חסרת רסן והטלת טרור על אחרים במרחב הציבורי ועל הכבישים בפרט, הפכו שכיחים ונפוצים במדינתנו, והם גובים קורבנות תמימים על בסיסי יומי. על בית המשפט להרים תרומה למיגור תופעות אלו ולהבהיר לנאשם שכאן ולנאשמים פוטנציאליים **כי מי שנוהג בבריונות באנשים תמימים שנקלעו במקרה לדרכו ואינו מניח להם לנפשם ללא כל סיבה נראית לעין, יורחק מהמרחב הציבורי לתקופה, ויפחית את הסכנה הנשקפת ממנו.**

22. **אשר על כן ונוכח המקובץ, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים החל מהיום, בניכוי ימי מעצרו (מיום 24/5/15 ועד ליום 9/6/15).**

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון, או עבירה של נהיגה פוזת ברכב ויורשע בגינה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. פסילת רישיון נהיגה (לקבל או להחזיק) למשך 8 חודשים מיום שחרורו ממאסר. מניין ימי הפסילה בפועל יחל מיום הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט.

מאחר והנאשם היה פסול מלנהוג כפי הצהרת הסנגור כמפורט לעיל, מיום 18/11/15, אזי מתקופת הפסילה שהוטלה בסעיף זה ינוכו ימי הפסילה מיום 18/11/15 ועד היום.

ה. פסילת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים מיום השחרור ממאסר, אולם הנאשם לא ישא בעונש אחרון זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום זה כל אחת מהעבירות נשוא הרשעתו בפני ויורשע בגינה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ו. חתימה על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ לפיה ימנע הנאשם מביצוע העבירות נשוא הרשעתו למשך שלוש שנים החל מיום שחרורו. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות זו בתוך 10 ימים ייאסר לפרק זמן של 15 ימים.

ז. פיצוי למתלוננים בסך 1,500 כל אחד ₪. הפיצוי יופקד במלואו (3,000 ₪) בגזרות בית המשפט עד ליום 1/9/16 ויועבר על ידה למתלוננים - עדים מספר 3 ו-4 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום המתוקן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , שופט

החלטה

אני מורה לקזז את הפיקדון הקיים בתיק המעצר המקושר, מ"ת 57224-05-15, לטובת הפיצוי שהוטל על הנאשם בסעיף 22 (ז) לגזר הדין. יתרת סכום הפיצוי תופקד כאמור עד ליום 1/9/16.

באשר לבקשה לעיכוב ביצוע, אני מורה לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל אשר הוטל על הנאשם בתיק זה וזאת עד ליום 20/7/16.

בהעדר החלטה אחרת, יתייבב הנאשם ביום 21/7/16 בשעה 08:00 כשהוא מצויד בתעודת זהות בבית המעצר קישון לצורך תחילת ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו.

כל התנאים שהוטלו על הנאשם במסגרת תיק זה או תיק המעצר המקושר, יעמדו בתוקף עד להחלטה אחרת.

אני מורה על עיכוב יציאתו של הנאשם מהארץ.

ככל שהנאשם מחזיק בדרכון בתוקף אזי הנאשם יפקיד אותו במזכירות ביהמ"ש עד ליום 29/6/16 בשעה 13:00.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , שופט

הוקלד על ידי סנא חאמד